

[Carsten Raft.]

staten viser det hensyn, at den i hvert fald præmierer denne tendens til at sørge for sig selv lidt mere, end den hidtil har gjort.

Det er ikke alene kolossale beløb, der stilles til rådighed for kapitalopsparingen — såvidt jeg ved råder pensionsforsikringskasserne i øjeblikket over 1,2 milliard kr., som kommer ud til nyttig anvendelse —, men det er også kolossale beløb, der spares ved, at staten ikke skal aldersrenteunderstøtte de pågældende mennesker. Det ville være en katastrofe for det danske samfund og hele finansvæsenet, hvis der kom en vigen på det punkt, hvis den stemning slår igennem, som faktisk findes blandt forsikringstagerne, at det i virkeligheden er urimeligt at blive ved.

Derfor synes jeg, at staten på alle mulige måder skal sørge for at opmuntre den tendens, der er i befolkningen. Jeg synes, man skal sørge for såvidt muligt at afskaffe dobbeltbeskatningen, og man skal se vel til, at de mennesker, der har villet sørge for sig selv og år for år har opsparret, år for år har indbetalt beløb, fordi de til sin til ville klare sig selv og ikke falde staten til byrde, ikke bliver kummerligt stillet for det første på grund af denne beskatning og for det andet på grund af den ødelæggelse af pengeværdien, som staten dog ikke helt kan unddrage sig ansvaret for.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

De betragtninger, det ærede medlem hr. Carsten Raft nu har anstillet, er der vel næppe nogen i det høje ting der er fremmed for, og som jeg sagde før, synes jeg også, at spørgsmålet bør overvejes. Jeg er ikke helt sikker på, at det er slet så isoleret, som det ærede medlem mente. Bl. a. bliver der jo tale om et lidt mindre provenu, selvom det vel ikke er så forfærdelig meget, og man kan vel også spørge, hvilke ting der burde tages med, når man tager pensionsforsikringsbidrag med. Jeg kunne i denne forbindelse have lyst til at pege på, at der sidder et udvalg, nedsat af en af de tidligere finansministre, som beskæftiger sig med en mere almindelig præmiering af opsparing end den, som i virkeligheden finder sted gennem den pågældende fradragsregel. Men jeg erkender, at spørgsmålet er en overvejelse værd, og jeg er naturligvis villig til i det udvalg, som kommer til at beskæftige sig med lovforslaget, at diskutere også dette spørgsmål.

Alfred Jensen: Finansministeren advarede imod, at man begyndte at ændre i

skattelovgivningen på grundlag af de forslag, der ligger i skattekommissionen. Det, jeg har talt for, indeholder egentlig ikke en sådan foregribelse. Det, jeg har talt for, er udelukkende, at man pristalsregulerer to fradrag, og jeg vil gøre opmærksom på, at da skattekommissionen i sin tid blev nedsat, var det ikke just for at tage hensyn til den slags ting; det var helt andre problemer. Den blev nedsat i 1938, såvidt jeg husker, og det, jeg har talt om, er urimeligheder, der er kommet til senere på grund af stigningen i priserne, idet stigningen i lønningerne ikke er udtryk for en stigende velstand og derfor heller ikke giver stigende skatteevne. Derfor er der ikke tale om nogen foregribelse af skattekommissionens forslag eller revision af skattelovgivningen fremefter. Det kunne man også have fremsat ønske om, men jeg er såre beskeden, jeg har holdt mig til denne lille regulering.

Med hensyn til sambeskatningen for børns vedkommende må jeg sige, at jeg er ikke enig med ministeren i hans betragtninger. Jeg mener ikke, at man kan tale om, at et barn på 7 år, der eventuelt er stillet sådan, at der tilflyder det indkomst som følge af formue eller på anden måde uden arbejdsydelse, har en selvstændig regnskabsførelse. Indkomsten må dog gå ind i forældrenes kasse. Økonomien flyder dog sammen, og derfor forekommer det mig, at der er noget urimeligt i, at man tager denne kategori af børn med ind under fritagelsen for sambeskatning.

Hvad angår spørgsmålet om selvstændiges opgivelse af indtægt og muligheden for kontrol, ved jeg udmærket, at der ikke er en indberetningspligt som den, der gælder for arbejdsgivere, når der er tale om renteindtægter eller udbytteudbetaling. Jeg er også klar over, at man kan henvende sig og få de oplysninger, man har brug for, men det, jeg mener man burde forlange, er en indberetning, som betød, at når ligningsarbejdet foregik, kunne man sammenligne det, skatteyderne havde opgivet, med det, man havde fået opgivet fra de forskellige institutioner, på nøjagtig samme måde som man kontrollerer arbejdernes indtægter. Det kan vist hverken være uoverkommeligt eller urimeligt at foretage en sådan ændring.

Hvad det mere generelle angår, har jeg allerede tidligere givet udtryk for, at jeg ikke har den opfattelse, som regeringen og dens mere eller mindre varme støttepartier har, at det gælder om at skære småfolks indkomst ned. Jeg må forstå ministerens udtalelse på den måde, at her er ikke tale om lettelser, her er tale om at